



ZPRAVODAJ

Jihomoravské
oblasti KČT

Informační občasník KČT-JMO

ročník 7 / č. 1 – květen 2019

Kterak zrno od plev oddělit

Význam tohoto starého rčení snad netřeba vysvětlovat. Možná by se ale už stálo za to pozastavit nad tím, zda je opravdu vše tak černobílé, jak se při použití tohoto úsloví může zdát.

Naši předkové nepohlčení a nezasažení bezbřehým konzumem a rádoby „pseudodostatkem“ všeho si dokázali jinak vážit věcí kolem sebe. A především skutečně zužitkovat vše, co se dalo. A tak o plevách nelze striktně prohlásit, že byly obyčejným odpadem. Když už neposloužily jako součást krmiva pro dobytek, tak alespoň jako materiál pro výrobu kotovic (starší generaci netřeba termín vysvětlovat, mladší se zeptá strážníka Gúgla).

Z tohoto pohledu tedy nešlo ani tak o rozdělení na dobré a špatné, jako spíš o rozřazení výsledku po vymlácení obilí na jednotlivé „hromádky“ dle dalšího využití a zpracování. Jak se dříve zpracovávalo samotné zrno se mnozí přesvědčili na exkurzi na Jarošově mlýně v rámci Prvního jarního výšlapu.

Moderní věda navíc objevila, že plevy obsahují významné množství zdraví prospěšných minerálních látek, a tak dnes nadšenci do zdravé výživy preferují pečárenské výrobky z mouky namleté ze zrn, která naopak procesem oddělování plev neprošla.

Jiní se zase přes veškeré moderní superstavební materiály vrací zpět k nepáleným hliněným cihlám, tak snad mezi těmito skupinami nevznikne nějaká roztržka ohledně využití jednoho zdánlivého odpadu.

Proti tomu je zarážející, že jsou mezi námi tací, které naopak starost o jakýkoli odpad vůbec nezajímá. Přesněji je nezajímá, kde ho po sobě zrovna nechají – jestli někde v lese, na mezi, nebo na břehu řeky či rybníka. Naštěstí je mezi námi i dostatek lidí, kteří nelitují sisyfovské práce a každoročně svou plí zbabí naše okolí několika tun bordelu po individuích z první zmiňované množiny. Pro ně jest pak možné použití termín „zrno ryzí“.

Alf

Příchod nového roku se na akcích Klubu českých turistů opět slavil dobrými skutky

Novoroční čtyřlístek netřeba představovat, jedná se o dlouholetou sbírku, jíž hlavním posláním je zpřístupnit turistiku, krajinu a přírodu také hendikepovaným lidem. V minulých letech její výtěžky posloužily ke zřizování vozíčkářských tras, v současnosti pomáhá financovat třeba bezbariérové přístupy na chaty KČT.

To je samozřejmě jenom první část ze čtyř vyhlášených novoročních dobrých skutků. Další tři jsou opravdu k nezaplacení (a na všechno ostatní je tu... šrajtofla):

- Jdi na Nový rok na výlet – překonej svou pohodlnost.
- Pozvi někoho ze svého okolí – udělej radost někomu ze svých bližních tím, že jej vezmeš s sebou.
- Poznej kus přírody – projdi maličký kousek vlasti a poznej ho vlastními smysly.

První akce Novoročního čtyřlístku se v Jihomoravské oblasti odehrávají už předchozího roku, jde o Poslední kilometr v Břeclavi a Silvestrovský pochod ivančických turistů. Další dva se konají hned na Nový rok – oblastní Výstup



na Babí lom a vřesovický Novoroční čtyřlístek. Letos se zapojili i turisté z Hodonína Zimním výstupem na Velkou Javořinu, který pořádali 5. ledna.

Start 41. Posledního kilometru byl již tradičně v 9 hodin u zimního stadionu v Břeclavi, odkud jsme společně vyrazili k Janohradu. Cestou si všichni sdělovali dojmy z vánočních svátků. U Janohradu jsme si opekli špekáčky, ochutnali cukroví a i něco na zahřátí. Každý, kdo měl zájem, si mohl zakoupit za 20 korun Novoroční čtyřlístek. Při celkovém počtu 87 účastníků jsme na účet Novoročního čtyřlístku zaslali částku 1 555 Kč.

Turisté z Vřesovického Klubu českých turistů. Ti uspořádali 1. ledna již 16. ročník turistické akce s názvem Novoroční čtyřlístek – Okolo Vřesovic, který měl vyznačené pět a sedmikilometrové trasy.

Letos pochod přilákal 248 účastníků ze 43 obcí a měst Moravy a Slovenska. Pro pořadatele byl tento ročník opět úspěšný. Do veřejné sbírky KČT účastníci přispěli 8 280 Kč. Je to nejvyšší částka vybraná na tomto pochodu za celou

dobu trvání této akce.

Za příspěvek na podporu handikepovaným spoluobčanům dostal v cíli každý účastník odznak čtyřlístku, pamětní list a kalendářík.

O den dříve vybrali ivančíti turisté, kterých se sešlo na Silvestrovském



pochodu pětasedmdesát, pěkných 1 640 korun. Nejvíce turistů se tradičně schází na Novoročním výstupu na Babí lom, což je vzhledem k blízké dostupnosti z Brna pochopitelné. Na 750 účastníků letos mezi sebou do sbírky vybralo 13 577 korun. Posledním letošním čtyřlístkem v naší oblasti byl Zimní výstup na Velkou Javořinu, na kterém jedenasedmdesát turistů z Hodonína a okolí přispělo do sbírky 1 470 korunami. Celkově tak na letošních pěti jihomoravských akcích Novoročního čtyřlístku darovalo 1 231 turistů do sbírky 26 522 korun.

Turisté ze Spartaku Adamov poznávali zimní Brno

V sobotu 26. ledna se adamovští turisté vydali na vycházku po Brně. Trasa vedla ze Žlutého kopce na Petrov.

Začínali jsme prohlídkou vil na Barvičově ulici. Vlastní vila architekta Kumpošta byla postavena ve dvacátých letech 20. století. Je stále v majetku rodiny a byla zapsána jako kulturní památka.

Za mírného sněžení jsme došli ke skále Helgoland. Stáří této načervenalé skály ze slepencové horniny je odhadováno na 400 až 500 milionů let.

Pokračovali jsme kolem Památníku Jiřího Mahena, který byl v tomto domě zřízen roku 1992 na základě odkazu paní Karly Mahenové, vdovy po Jiřím Mahenovi. Básník a novinář v tomto domě žil až do své smrti roku 1939.



V domě se nachází zachovaná pracovna, expozice o vývoji Městské knihovny a také pobočka Knihovny Jiřího Mahena. Dům se v současné době opravuje.

Na úbočí Špilberku jsme se zastavili u pravoslavného chrámu sv. Václava. Byl vysvěcen v roce 1931, v 90. letech byla přistavěna zvonice se zvonkohrou a roku 2003 byla provedena celková rekonstrukce, při níž byla pozlacená kupole.

Vystoupali jsme na kopec, kde se nachází gotický hrad Špilberk. Rozlehlý hradní komplex ze 13. století je bývalá vojenská pevnost, později trestnice pro nejtěžší zločince a politické vězně. Z hradeb je překrásný výhled na Brno a i při nepřízní počasí to byl kouzelný zážitek. Na nádvoří hradu jsme si poslechli zvonkohru, která má patnáct zvonů.

Dále jsme pokračovali na Petrov do katedrály sv. Petra a Pavla. Počátky sahají do přelomu 11. a 12. století, věže chrámu však vznikly až při přestavbě v roce 1909.

Vycházky se zúčastnilo sedmnáct turistů, vedla ji Draha Nesnídalová.

Zimní vycházku přes Pisárky v sobotu 23. února jsme zahájili na zastávce Jírovcova a po Brněnské lesnické NS jsme došli k hotelu Myslivna, který je zasazen do krásného přírodního prostředí městského lesoparku a nabízí nezapomenutelný výhled na celé Brno.

Pokračovali jsme k budově měšťanské střelnice v Pisárnkách. Byla postavena v roce 1847 a postupně byla rozšířena o restauraci s velkým sálem,



ve kterém se konaly slavnosti. V roce 1892 se zde konaly IV. rakouské spolkové střelby, kterých se účastnil i císař František Josef I. Bohužel dnes je zde chátrající objekt.

Střelnice stojí vedle pavilonu Anthropos. Byl dokončen v roce 1962 a jsou

zde vystaveny nálezy z nejstaršího období vývoje člověka, které soustředil prof. Karel Absolon. Nejvíce láká model mamuta v životní velikosti.

Dále trasa vedla nad Riviérou, což je největší brněnské koupaliště, původně říční lázně. V roce 2018 byl tento rekreační areál opět otevřen po celkové rekonstrukci.

Naučná stezka končí pod Kamennou kolonií, která vznikala ve 20. a 30. letech dvacátého století, kdy si chudí dělníci stavěli malé domky v prostoru opuštěného lomu. Dnes je jich zde asi 130 a obývají je umělci a bohémové.

Vycházku, kterou vedla Irča Antoszewská, byla pohodlná, měřila necelých devět kilometrů a zúčastnilo se jí 19 turistů.

Antonín Procházka

Turisté vyrazili zimní přírodou do okolí Vřesovic

V sobotu 23. února připravil KČT Vřesovice již 16. ročník této oblíbené akce. Na 243 turistů z 51 obcí a měst čekaly trasy 5, 8 a 10 km. Turistické kontroly byly letos umístěny v Lesním baru, na hoře sv. Klimenta a v altánku Pod Koryčanskou kaplí. Nejmladším účastníkem akce byl Matyáš Navrátil z Vřesovic, nejstarší byla Alena Uříčářová z Kyjova. Slovák Michal Hedeguš přicestoval až z Košic a byl tak nevdálenějším účastníkem. Nejpočetnější rodinou na akci byla rodina Jarmily Srnkové z Vřesovic.

Miroslav Vaculík

S Prvním jarním výšlapem za mlynářským fortem

V neděli 24. března se konal už 63. ročník oblíbené putovní akce První jarní výšlap KČT-JMO, což asi nemusím nikomu nic vysvětlovat, je oficiální zahájení turistické sezony Klubem českých turistů v Jihomoravské oblasti. Jelikož se tentokrát neozval nikdo z běžných účastníků, musím se o článek z akce postarat sám. Čeká vás tím pádem text ve stylu vaření pejska a kočičky, jelikož kromě nosné linky účastníka se do dění zapletou též nitky vedoucího výpravy, člena oblastního výboru či pořadatele této akce v minulých letech. Tož dobře vám tak a dobrou chuť!

Letošní ročník mezi turisty sice oblíbeného, mezi pořadateli však téměř nikoli, si vzal z pověření oblastního výboru pod svá křídla odbor Fénix Medlánky. Ačkoli nás mohl zavést do krásných lesů nedaleko své městské části, vybral hlavní pořadatel Petr Vachút místo zcela netradiční a docela vzdálené od své domovské čtvrti. Přesto však turisticky atraktivní, zajímavé a přírodě na dosah. Historický Jarošův mlýn ve Veverské Bítýšce a hvozdy Přírodního parku Údolí Bílého potoka.

Lokalita severozápadně od jihomoravské metropole a brněnské přehrady skýtala turistům i další výhodu – příjemnou dostupnost veřejnou dopravou v rámci Integrovaného dopravního systému Jihomoravského kraje. Většina odborů tak upustila od pořádání tradičních autobusových zájezdů na PJV a na akci vyrazila za využití spojů „idéesky“. A to navzdory zpestření v podobě dlouhodobé výluky na brněnském hlavním nádraží.

Bylo ovšem nabíledni, že zatímco odpoledne se dav účastníků rozprchne do různých míst a vracet domů se bude v různou dobu, ráno bude v rozmezí hodiny dvou cestovat na sraz na pět stovek turistů.

Zde je tedy na místě ocenit velkou míru vstřícnosti společnosti Kordis, která má celý IDS JMK na starosti. Zástupci oblastního výboru tak bez nějakých okolků dojednali posílení ranních spojů na hlavních přístupových trasách – od Bystřce a z Kuřimi.

Tím se ovšem celá záležitost jen tak neodbyla. Kdo ranními spoji do Veverské Bítýšky cestoval, nemohl si nevšimnout přítomnosti dopravních



„Linkovým autobusem nechte odjet běžné cestující. Pro turisty jsme nachystali speciální autobus.“ Ve skutečnosti dva, takže naprosto luxusní přeprava bez jakéhokoli mačkáni

dispečerů Kordisu na přestupových uzlech. Informace o připravovaném způsobu organizace dopravy jsem měl z první ruky (ovšem i ostatní odbory oblastní výbor informoval prostřednictvím mailu v dostatečném předstihu), a tak jsem je předal bučovické výpravě už při čekání na vlak na nádraží v Židenicích. Přesto

byla přítomnost osoby ve žluté vestě (kolika významů může dnes jednoduché spojení těchto dvou slov evokovat...) jistým pevným bodem při případném bádání, do kterého autobusu správně nastoupit.

Celá spolupráce se pak uzavřela přímo na nádvoří Jarošova mlýna, kde pracovníci Kordisu otevřeli svůj stánek. Turisté tak kromě praktických „suvenýrů“ v podobě map, plánek sítě linek, či kapesních kalendářů

mohli získat mnoho hodnotných informací o cestování prostřednictvím IDS JMK a bezpochyby i několik zajímavých tipů na výlety. Ostatně jako jednoho z mnoha tipů na výlet si pozorní cestovatelé veřejnou dopravou v Jiho­moravském kraji všimli i pozvánky na PJV na obrazovkách ve spojích IDS.

Ovšem hned za branou vítaly účastníky jiné stánky. Po levici pořadatelský stůl, u kterého mohli účastníci získat plánky a popisy tras, za



Lád'a Pulec ve stylovém tričku jako uvoňací výbor

pětičkačku pamětní list s motivem Jarošova mlýna od malíře Stanislava Bělíka z Doubravníku (Čestný člen odboru KČT se v říjnu dožívá neuvěřitelných 100 let!) a proti hladu tradiční turistickou pochoutku.

Ačkoli chleba se sádlem a s cibulí sám o sobě zaručuje vcelku

hladký průchod krkem, kdo snad přece jen potřeboval porazit sucho v ústech a zvlážit hrdlo (nebo prostě jenom potěšit chuťové pohárky), našel spásu hned naproti. Neboť vpravo od brány dalo se pořídit Jarošovské pivo.

U budovy Jarošova mlýna pak měl stanoviště stánek Českého rozhlasu Brno, kde speciální nálepky a balonky rozdávali naši spolupracovníci Miloš Šenkýř, redaktorka Jarka Vykoupilová a produkční Dana Lachmannová. Naproti další pořadatelský stánek, tentokrát s razítky akce a IVV. Výjimečnou příležitost

pak měli milovníci Moravského krasu, kteří na stánku Masarykovy univerzity mohli zakoupit knihu kolektivu Rudolfa Musila Moravský kras – průvodce Josefovským a Křtinským údolím. Ostatně tuto knihu sám autor po zdrcení čestných hostů osobně představil.

Už od rána také provázeli členové mlynářovic rodiny zvědavé turisty budovou mlýna. Prvního jarního výšlapu se odhadem zúčastnilo na 450 turistů a z toho přibližně každý čtvrtý využil i možnosti komentované prohlídky mlýna.

V deset hodin pak předsedkyně Jihomoravské oblasti Hana Slabáková oficiálně odstartovala turistickou sezonu pro rok 2019.

Pro bučovickou bandu jsem naplánoval trasu do Maršova, a tak jsme se, stejně jako mnoho dalších účastníků, vydali od Jarošova mlýna po modré turistické značce údolím Bílého potoka přes Prachovnu, Chaloupky a Hálův mlýn na Šmelcovnu.

Původní obavu, zda bude vůbec možné za celý den někde sehnat občerstvení, vzalo velmi rychle za své. Informace z internetu, že i v těchto



*Provést mlýnem stovku dychtivých zájemců
byl také výkon*



místech bude probíhat nějaké to zahajování jarní sezony, se potvrdily do mrtě. A to tak, že to až pěkně nebylo.

U Hálůva mlýna se přímo u cesty daly koupit předražené uzené klobásky a u Šmelcovny panoval pravý byznysový chaos jakési nesourodé

kombinace pouti, skupinkových pikniků, přehlídky zájmových historických skupin a především komerčních stánků s kde čím (hlavně tedy s jídlem), vzniklý patrně z jakési prvotní snahy nalákat lidi do přírody. A to už vlastně bylo po akci a všechno se pomalu rozcházelo domů, když jsme mírně po poledni dorazili.

Takže vlastně za své vzala ta možnost dát si v jinak příjemném prostředí Šmelcovny pívko na osvěžení a člověk by byl nakonec rád, kdyby bylo zavřeno a užil si aspoň toho klidu. Takto neměl ani pivo ani klid.

Všecko tak vynahradilo až cílové posezení v maršovské hospůdce Na Posedu. K výběru byl jak dostatek nápojů k doplnění tekutin, tak i několik jídel. Z jednoduchého poledního menu si vybral každý a pokrmy donesla obsluha na stůl do několika minut.

Ačkoli se říká, že není špatného počasí, pouze špatně vybaveného turistu, bývá tento faktor alfou a omegou úspěchu převážné většiny turistických akcí. Letošní počasí akci přálo dostatečně. Ještě dva dny předem předpovědi

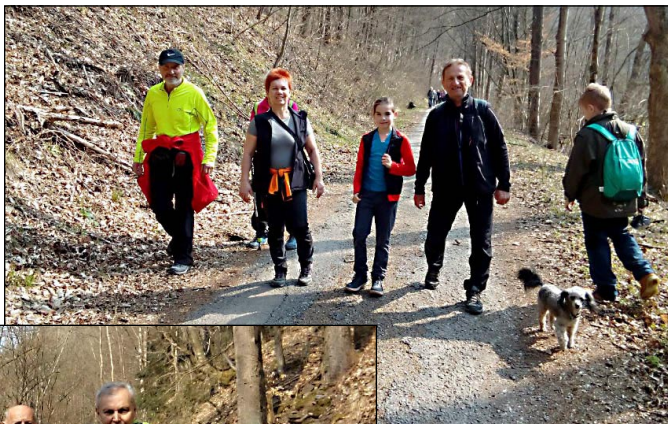


počasí řadily do základní výbavy gumáky a pršipláště. Nakonec nás studená fronta o několik hodin minula, takže jsme si mohli užít příjemného jarního počasí. Pravda, bylo už i tepleji. Ale bylo už i chladněji (ba i mrazivěji). Především se ale První jarní výšlap obešel bez vody za krkem, a to muselo potěšit každého.

Letos přinesl První jarní výšlap také jedno specifikum. Nekonal se totiž primárně v místě působení některého z jihomoravským odborů KČT. Hlavní

pořadatelé naopak obětovali tuto možnost prezentovat se na domácí půdě ve prospěch toho, aby turisty zavedli i do jiných zákoutí našeho kraje.

Snad to nebude veliký prohřešek, když prozradím, že příští První jarní výšlap se bude konat (a jeho přípravy už odstartovaly) ve Velkých Opatovicích, samozřejmě v režii tamního odboru. Nicméně pro další roky není vyloučeno, že se přípravy výšlapu opět pevně ujme Petr Vachút a představí nám další zajímavá a méně tradiční místa mimo sídla odborů. Prvnímu jarnímu výšlapu může tento nový styl přinést určité oživení a novou



atraktivitu. Nechme se překvapit, jak se ujme...

Alf

Účastníci Prvního
jarního výšlapu na
vycházce údolím Bílého
potoka
(foto 3× Karel Fučík)



Když se turistická značka stane životním krédem

Svou první vyznačenou trasu si v tom nepřehledném počtu nevybaví. Za sedm desítek let věnovaných značení to totiž byly stovky vyznačených kilometrů a tisíce hodin věnovaných zachování a rozvoji tohoto „rodinného stříbra“ Klubu českých turistů. V polovině ledna oslavil nestor českého značení Milan Pernica významné životní jubileum.

Se značením začal Milan Pernica v roce 1946 ještě jako člen skautského oddílu a postupně se začal kromě práce v terénu věnovat i metodickým otázkám v turistice a turistickém značení. Od roku 1969 působil v ústředních značkářských složkách (tehdy ještě ČSTV), kde se zabýval především metodickými otázkami značení a s tím souvisejícím školením a doškolováním značkářů. Podílel se také na zpracování mnoha učebních textů pro značkáře i publikací pro veřejnost.

V 90. letech minulého století působil několik let v předsednictvu ÚV KČT a do roku 2004 byl předsedou Rady značení ÚV KČT, kdy ho zdravotní důvody donutily tuto funkci opustit. I po tomto datu však dále pracoval jako člen Sekce turistického značení Rady značení ÚV KČT a člen Mapové komise Rady značení ÚV KČT. Do letošního roku pak zastával funkci předsedy Krajské komise značení Jihomoravské oblasti KČT, nadále zůstává jejím sekretářem!

Milan Pernica a turistická značka. Spolutvůrce současného systému českého značení, který na začátku roku oslavil úctyhodných 90 let, a fenomén české krajiny, připomínající si v těchto dnech 130 let své existence, tvoří téměř nerozlučnou dvojici. Požádal jsem při této příležitosti Milana Pernicu o odpovědi na několik otázek.

Protože jsme svým způsobem „specializované periodikum“ (zájmové určitě), využil jsem toho a zeptal se kromě obecných otázek i na věci, které by nás mohly zajímat jako turisty. Jen se potvrdilo, že Milan Pernica je opravdu hlubokou studnicí, ba spíše chodící encyklopedií z oboru turistického značení a jeho nadhled daný sedmi desítkami let značkářského působení je v mnohém inspirující i pro současné a nadcházející generace značkářů.

Kdy jste začal se značením turistických tras a co Vás ke značení přivedlo?

Ve svých klukovských letech jsem velmi často chodil se svým otcem do přírody, kde mně učil znát různé rostliny a živočichy. V té době vznikl můj kladný vztah k přírodě a tak když mne v roce 1946 jeden z mých kamarádů pozval do skautského oddílu, jehož byl členem, tak jsem se stal skautem. Asi o rok později se na náš skautský oddíl obrátil odbor Brno I Klubu

českých turistů se žádostí o pomoc při značení turistických cest, kterou jsme přislíbili. Abychom mohli jako skautský oddíl provádět značkářskou činnost samostatně, bylo třeba, abychom ve svých řadách měli alespoň jednoho vyškoleného značkáře. Proto jsem byl vyslán v roce 1947 na školení značkářů, které se konalo v Lenoře na Šumavě, odkud mám potvrzení o účasti dokonce od tehdejšího Ministerstva obchodu. Tak jsem se dostal ke své hlavní zájmové činnosti, kterou provozuji dodnes.

Sedm desetiletí značkářské činnosti je úctyhodný počin, jaká byla Vaše největší motivace při značení?

Myslím, že největší mou motivací pro dlouholetou soustavnou práci při značení turistických cest byla skutečnost, že při této činnosti člověk za sebou vidí jasný výsledek, který je dokonce oceňován a využíván široku veřejností při její neorganizované individuální turistice. Druhým a v pozdější době zřejmě ještě důležitějším motivem bylo to, že jsem dostal možnost se aktivně zapojit do vytváření jednotných metodických a organizačních pokynů pro značení turistických cest, což je moji hlavní činností dodnes.

Turistická značka letos slaví 130 let, i když původní podoba byla odlišná od současného tvaru, který se ustálil na rozměrech 10 × 10 cm. Jakou další změnu byste zmínil za dlouhou historií turistické značky případně za dobu Vašeho působení u značkářů KČT?

Pokud se týká naší základní pěší turistické značky, tak největší změnou po obnovení činnosti KČT po roce 1990 bylo postupné vytváření nových značek pro cyklotrasy a pro lyžařské a jezdecké trasy. Další výraznou změnou bylo to, že se podařilo standardizovat celou materiálovou základnu značení a zajistit její centrální dodávky všem značkářským obvodům. Z ní

OCENĚNÍ UDĚLENÁ MILANU PERNICOVI ZA JEHO ZÁSLUHY O ROZVOJ ČESKÉHO TURISTICKÉHO ZNAČENÍ

- Veřejné uznání za zásluhy a rozvoj čs. tělesné výchovy III. st. (1958)
- Veřejné uznání za zásluhy a rozvoj čs. tělesné výchovy II. st. (1979 a 1985)
- Čestý člen KČT (od r. 1998)
- Čestný odznak Vojty Náprstka (1998)
- Čestný člen Jihomoravské oblasti KČT (od r. 2003)
- Medaile V. Pasovského (2004)
- Vítěz ankety Osobnost nestátního neziskového sektoru Jihomoravského kraje (2017)
- Finalista celostátní ankety Osobnost nevládního sektoru (2017)
- Zlatá medaile ke 130 letům KČT (2018)

mimořádným vývojem prošly zejména turistické směrovky a tabulky, jejichž současná výrobní technologie jim propůjčuje téměř neomezenou životnost, pokud nedojde k jejich mechanickému poškození.

Promítá se do systému značení také současný technický rozvoj – například výpočetní techniky?

Technický rozvoj sledujeme zejména u materiálové základny značení, kterou průběžně inovujeme. Samozřejmě nezapomínáme ani na výpočetní techniku. V 90. letech minulého století se nám podařilo vytvořit počítačový program ETZT (evidence turistického značení), který zahrnuje evidenci turistických tras, směrovek a tabulek, nosných prvků (směrovníky, stojany na TVM) a značkařů a který nám slouží dodnes. Protože za tak dlouhou dobu své existence již značně zastaral, sestavujeme v současné době program nový.

Obnova turistického značení vyjde ročně na zhruba 15 milionů korun, a to nepočítáme „mzdové“ náklady, protože značkaři svou činnost provádí

bez nároku na odměnu. Některé zdroje uvádí, že síť značených tras a na ni navázaný cestovní ruch vyprodukuje v rámci HDP až 5 miliard. Jde tedy o projekt, který je každoročně zhodnocen cca 300krát. Je podle Vás s ohledem na tento fakt turistické značení a značkařská činnost dostatečně podpořena z veřejných a případně i soukromých zdrojů?

V období po 2. světové válce jsme s nedostatkem podpory značení z veřejných zdrojů velmi dlouho bojovali a ke zlepšení došlo až po vytvoření Československého svazu tělesné výchovy v roce 1957, do kterého byla turistika zařazena jako samostatné tělovýchovné odvětví. Na základě této skutečnosti bylo výrazně posíleno i materiální zabezpečení značení,



Při značení (1952) (archiv Milana Perníci)



PERNICOVO ROZCESTÍ. Komu by se, zejména když se dostane na nějakou životní křižovatku, nehodilo pár ukazatelů udávajících další směr. Z takového směrovníku se ale spíš nejednomu zamotá hlava ještě víc... (foto Mojmír Nováček)

kteří vydrželo až do roku 1990. Pokud se týká období po obnově činnosti KČT, tak se podařilo získat potřebné prostředky na značení od Ministerstva pro místní rozvoj a později postupně od většiny krajských úřadů. Značení sponzorují také Lesy ČR, takže v současné době máme naši značkářskou činnost v podstatě finančně pokrytu. Posílení bychom potřebovali především na obnovu a rozšiřování našich

turistických vývěsních map, které přímo v terénu jednak poskytují obraz o síti značených tras na zobrazeném území a jednak jsou důležitým propagačním materiálem značení.

Převážná většina turistů či výletníků dnes vyráží do přírody spíš než s mapou s chytrými telefony či přístroji GPS, na kterých lze přesně sledovat svou polohu. Mají ještě v této době turistické značky smysl?

Rozhodně svůj smysl mají, protože vedou uživatele nejzajímavějšími územími a umožňují jediný přístup do maloplošných zvláště chráněných území a do národních parků. Zvláště tu první část mohou chytré telefony jen

Narozeninový dort byl také stylový – symbolika turistické značky nesměla chybět



obtížně zprostředkovat, nehledě k tomu, že podstatně pohodlnější je nechat se vést turistickou značkou, než stále sledovat GPS z obavy, abychom nesešli ze správné cesty.

Co byste popřál turistické značce do dalších „stotřicítky“?

Aby se náš systém značení té další stotřicítky dožil, aby sloužil široké turistické veřejnosti alespoň tak dobře jako v současných letech a aby k němu měla turistická veřejnost po celých dalších 130 let stejně dobrý vztah jako nyní.

Alf

Oblastní výbor informuje

Hlášenky do Kalendáře akcí na rok 2020

V nejbližší době rozešle oblastní výbor do odborů hlášenky akcí do kalendáře na rok 2020. Vzhledem k termínům spojeným s přípravou kalendáře na příští rok a dalším plánovaným událostem v podzimních termínech (což je hlavní období přípravy a tisku) žádáme pořadatele turistických akcí aby tentokrát příliš neotáleli s odesláním vyplněné hlášenky a pokud možno se snažili dodržet termín 30. června stanovený pro nahlášení akce.

Články od pořadatelů jubilejních a významných akcí je možné zasílat do 31. srpna. Jako obvykle se budeme snažit nachystat kalendář tak, aby byl k dispozici už na podzimním semináři.

Děkujeme za spolupráci.

Oblastní výbor

ZPRAVODAJ JIHOMORAVSKÉ OBLASTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ: připravuje oblastní výbor, sazba a design Alf. Příspěvky z odborů je možné zasílat e-mailem na alf@ktnoha.cz (texty ve formátu RTF nebo DOC/DOCX, obrázky jako JPG případně TIFF) nebo v písemné podobě na oblastní sekretariát v Brně, Křížkovského 29. Příspěvky zaslané poštou nebo doručené osobně nevracíme – po dohodě je možné si je vyzvednout na sekretariátu v úřední hodiny. Pokud u fotografie není uvedeno jinak, je jejím autorem (dodal ji) autor článku. Vyhrazujeme si právo dlouhé příspěvky zkrátit. Další informace z oblasti lze získat na www.kct-jmo.cz.